วารสารวิชาการรัตนบุศย์ ปีที่ 6 ฉบับที่ 2 : พฤษภาคม – สิงหาคม 2567
RATANABUTH JOURNAL Vol.6 No. 2: May – August 2024

การตัดสินใจเลือกอาชีพเพื่อนเที่ยวของคนวัยทำงาน จังหวัดเชียงใหม่

Career Decision Making in Travel Companion of Working-aged People in Chiang Mai Province

ณัฐวรรณ เรือนใจดี
ณัฐสุภรณ์ วอทอง
ธนพล ทรัพย์สิน
ณัฐฐินันท์ โพธิ์แก้ว
พงศธร เชิดชู
มีณนรีย์ เกียรติโอภาส
คมสิทธิ์ เกียนวัฒนา
คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
Natthawan Reonchaidee
Nutsuporn Wothong
Thanaphon Sapsin
Nattinan Phokaew
Phongsathorn Cherdchoo
Minnaree Kiatopas
Komsit Kieanwatana
Faculty of Environmental Culture and Ecotourism Srinakharinwirot University
Email: natthawan.reonchaidee@g.swu.ac.th

วันที่รับบทความ: 29 พฤษภาคม 2567; วันแก้ไขบทความ 25 มิถุนายน 2567; วันที่ตอบรับบทความ: 27 มิถุนายน 2567
Received: May 29, 2024; Revised: June 25, 2024; Accepted: June 27, 2024

บทคัดย่อ

การดำรงชีวิตในสภาพสังคมปัจจุบันของมนุษย์เกิดการเปลี่ยนแปลงไป ทำให้มนุษย์ต้องมีการปรับตัวอย่างสม่ำเสมอ เพื่อตอบสนองการเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคม ซึ่งความเปลี่ยนแปลงนั้นจะส่งผลให้รูปแบบการเดินทางท่องเที่ยวของผู้คนมีความหลากหลายและแตกต่างไปจากเดิม นอกจากนั้นแล้วเวลาว่างก็ยังกลายเป็นอุปสรรคในการเดินทาง ทั้งนี้จึงเกิดเป็นอาชีพเพื่อนเที่ยวขึ้น ซึ่งนับว่าเป็นธุรกิจในระบบทุนนิยมที่มีการใช้เงินตราในการจ้างบุคคลที่มีอายุระดับใกล้เคียงกันมาร่วมเดินทางท่องเที่ยวตามความสนใจภายใต้จุดประสงค์เดียวกัน โดยมีเงื่อนไขที่ตกลงร่วมกันทั้งสองฝ่าย วิจัยนี้จึงมีจุดประสงค์เพื่อศึกษาการตัดสินใจเลือกอาชีพ แรงจูงใจในการประกอบอาชีพ และทัศนคติในการประกอบอาชีพต่อการตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพเพื่อนเที่ยวของคนวัยทำงาน จังหวัดเชียงใหม่ การวิจัยนี้เป็นระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ โดยมีผู้ให้ข้อมูลหลักอันได้แก่ 1) ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์การทำงานที่เกี่ยวข้องกับอาชีพเพื่อนเที่ยวและการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่อย่างน้อย 3 ปี จำนวน 3 คน 2) คนวัยทำงานจังหวัดเชียงใหม่ที่มีประสบการณ์การประกอบอาชีพเพื่อนเที่ยว อย่างน้อย 1 ปี จำนวน 16 คน และ 3) ประชาชนในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ที่มี

ISSN: 2697-6641 (Print)
ISSN: 2822-0080 (Online)

วารสารวิชาการรัตนบุศย์ ปีที่ 6 ฉบับที่ 2 : พฤษภาคม – สิงหาคม 2567
RATANABUTH JOURNAL Vol.6 No. 2: May – August 2024

ส่วนได้ส่วนเสียจากการประกอบอาชีพเพื่อนเที่ยว จำนวน 1 คน เครื่องมือการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้าง เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกในรูปแบบออนไลน์และช่องทางโทรศัพท์ ทางคณะผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา การวิเคราะห์สรุปอุปนัย และการตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า ผลการวิจัยพบว่าแรงจูงใจต่อการประกอบอาชีพเพื่อนเที่ยว ได้แก่ สภาวะทางเศรษฐกิจ ความความชื่นชอบในการท่องเที่ยว และการที่มีทักษะการให้บริการที่เหมาะสม กับการทำงาน ทัศนคติต่อการประกอบอาชีพเพื่อนเที่ยวพบว่าจะมีความแตกต่างกันไปตามการรับรู้และประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ส่วนการตัดสินใจเลือกอาชีพเพื่อนเที่ยวเกิดขึ้นจากหลากหลายปัจจัย อาทิเช่น ค่าตอบแทน การเตรียมตัวก่อนให้บริการ และข้อจำกัดในการประกอบชีพ สรุปผลได้ว่าจากการศึกษาแรงจูงใจและทัศนคติในการประกอบอาชีพที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพเพื่อนเที่ยวนั้น ปัจจัยหลัก ๆ จะขึ้นอยู่กับความชื่นชอบและทักษะส่วนบุคคลที่นำมาประยุกต์ใช้ เพื่อให้การประกอบอาชีพเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ : เพื่อนเที่ยว; วัยทำงาน; แรงจูงใจในการประกอบอาชีพ

Abstract

A change of society has caused human beings' adaptation to make it in line with the current situation, which finally produces different platforms of travelling. Moreover, when time becomes another obstacle, a new program of "travelling companion" has become widely well-known under the mutual agreement. This study investigates decision-making processes, job motivations, and career mindsets associated with the "companion" business among working adults in Chiang Mai, Thailand. Employing a qualitative approach, the research gathers data through semi-structured interviews. Key informants include three industry experts with over three years of experience in Chiang Mai's business and tourism sector, sixteen working-age individuals with at least one year of experience in the companion business, and one local stakeholder. In-depth interviews were conducted online and via phone calls. Data analysis utilizes content analysis and inductive analysis, ensuring rigor through triangulation methods. The findings reveal that economic factors, a passion for travel, and strong service-oriented mindsets are central motivators for working in the companion business. The research also identifies a variety of job-related attitudes shaped by individual perceptions and experiences. Additionally, factors influencing decisions to enter this field include lucrative pay, pre-service preparation requirements, and other potential limitations. In conclusion, a main factor that

motivates decision-making is an admirable attitude and personal talent that helps improve occupational skill for better efficiency.

Keywords: Travel companion; Working age; Career motivation

บทนำ

การท่องเที่ยวมีบทบาทมากขึ้นในสังคมโลกและมีมากยิ่งขึ้นในชุมชนท้องถิ่น เมื่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้ขยายขอบเขตของกิจกรรมทางเศรษฐกิจเข้าใกล้วิถีชีวิตของชุมชนมากขึ้น จึงส่งผลให้ความเป็นอยู่ของประชาชนในประเทศดีขึ้นไปด้วย จนก่อให้เกิดการออกเดินทางท่องเที่ยวเพื่อวัตถุประสงค์ ต่าง ๆ ยิ่งไปกว่านั้น อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทยยังทำให้เศรษฐกิจโดยรวมมีการเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่องเพิ่มขึ้นทุกปี ช่วยสร้างงานสร้างอาชีพก่อให้เกิดการกระจายรายได้สู่ประชาชนอย่างกว้างขวางและในช่วงที่ภาวะเศรษฐกิจโลกชะลอตัวย่อมส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทยอย่างเลี่ยงไม่ได้ การท่องเที่ยวจึงถือเป็นตัวการสำคัญที่ช่วยพยุงเศรษฐกิจไทยไว้ ช่วยนำรายได้เข้ามาหมุนเวียนจนก่อให้เกิดการขยายตัวทั้งทางด้านเศรษฐกิจและการพัฒนาประเทศ (ณิชาภัทร สุรวัฒนานนท์, 2562)

จังหวัดเชียงใหม่เป็นเมืองศูนย์กลางแห่งการท่องเที่ยว ด้วยธรรมชาติที่สวยงามผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมล้านนาและสีสันของความร่วมสมัยอย่างลงตัว (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2561) ในปัจจุบันพบว่าสถานการณ์การท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่มีความหลากหลายตามความสนใจของแต่ละบุคคลมากขึ้นทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ ทำให้เกิดรูปแบบการท่องเที่ยวตามความสนใจพิเศษ (UNWTO, 1997) ไม่ว่าจะเป็นการรวมกลุ่มท่องเที่ยวของคนที่มีวัตถุประสงค์เดียวกัน ตลอดจนการเดินทางท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นจากความสนใจของบุคคลใดบุคคลหนึ่งเพียงฝ่ายเดียว ส่วนมากพบว่ากลุ่มนักท่องเที่ยวมักจะเป็นวัยทำงาน นักท่องเที่ยวเหล่านี้ล้วนเดินทางเพื่อมาเยี่ยมชมและศึกษาธรรมชาติ รวมถึงวิถีชีวิต ที่แตกต่างไปจากที่คุ้นเคย นอกจากนั้นแล้วจังหวัดเชียงใหม่ยังส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวให้ดีขึ้น รวมทั้งมีการดำเนินการเกี่ยวกับด้านโครงสร้างพื้นฐาน เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยว กิจกรรมท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมในจังหวัดเชียงใหม่ อาทิเช่น การสัมผัสวิถีชีวิตพื้นเมือง การศึกษาเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรมบนถนนนิมมานเหมินท์ (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2561)

การดำรงชีวิตของสภาพสังคมมนุษย์ในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ทำให้วัตถุประสงค์หรือช่วงเวลาในการเดินทางอาจจะไม่ตรงกัน ส่งผลให้รูปแบบการท่องเที่ยวเปลี่ยนแปลงไป ไม่ว่าจะเป็นการท่องเที่ยวกับครอบครัวหรือการท่องเที่ยวตามความสนใจส่วนบุคคล เมื่อความสนใจทางการท่องเที่ยวตรงกันแต่เวลาว่างกลับเป็นอุปสรรค ผู้คนจึงมองหาเพื่อนใหม่ที่จะมาร่วมเดินทางท่องเที่ยวในวันและเวลาที่ว่างตรงกัน ไปเยี่ยมชมความสวยงามของธรรมชาติและทำกิจกรรมที่ตอบสนองความต้องการของกันและกันได้อย่างลงตัว ดังนั้น อาชีพ “เพื่อนเที่ยว” จึงเป็นธุรกิจประเภทหนึ่งที่เกิดขึ้นในระบบทุนนิยม ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้

มักเกิดจากการใช้เงินตราในการจ้างบุคคลที่มีอายุระดับใกล้เคียงกันมาร่วมเดินทางท่องเที่ยวตาม ความสนใจและจุดประสงค์เดียวกัน โดยมีเงื่อนไขที่ตกลงร่วมกันทั้งสองฝ่าย (ธนชาติ แสงประดับ ธรรมโชติ, 2554) ด้วยกระบวนการดังกล่าวจะเห็นได้ว่าอาชีพเพื่อนเที่ยวมีความเกี่ยวข้องกับระบบเศรษฐกิจ เนื่องจากเป็นธุรกิจที่เกิดขึ้นจากการแลกเปลี่ยนด้วยเงินตรา และในปัจจุบันผลผลิตในสังคมแทบทุกชนิดได้ถูกแปรสภาพไปเป็นสินค้าแม้แต่ในตัวมนุษย์เอง ทำให้การใช้ชีวิตของผู้คนก็มักจะผูกพันอยู่กับสินค้า เพื่อก่อให้เกิดความสุขในการใช้ชีวิต จนกลายเป็นแบบแผนชีวิตในการดำเนินชีวิตแบบใหม่ (กฤตยภรณ์ ต้นติเศรษฐ, 2556)

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การตัดสินใจเลือกอาชีพเพื่อนเที่ยวของคนวัยทำงาน จังหวัดเชียงใหม่” คณะผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาปรับใช้ในการทำวิจัยและเป็นข้อมูลในการสนับสนุนเนื้อหาที่ต้องการศึกษา โดยแนวคิดและทฤษฎีที่มีความสอดคล้องกับงานวิจัยมีดังต่อไปนี้ หากกล่าวถึงแนวโน้มที่บุคคลจะเลือกประกอบอาชีพนั้น ส่วนมากพบว่าบุคคลมักจะเลือกจากการตอบสนองความต้องการของตนเองเป็นอันดับแรก ซึ่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตนเองจะเป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการเลือกประกอบอาชีพอย่างมาก โดยเอกรินทร์ ศุภรณ์พานิช (2557) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ความต้องการทางอาชีพของผู้จบการศึกษาสาขาดนตรี ระดับปริญญาตรี จากมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ผลการวิจัยพบว่าบุคคลมักจะเลือกอาชีพจากการตอบสนองความต้องการของตนเอง โดยปัจจัยส่วนบุคคลจะมีองค์ประกอบดังนี้ ได้แก่ ความถนัดและสติปัญญา ความสนใจ ค่านิยม บุคคลแวดล้อม ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน ครอบครัว บุคลิกภาพและการปรับตัว ถิ่นที่อยู่ และค่านิยมในชุมชน อย่างไรก็ตาม ไม่เพียงแต่ปัจจัยส่วนบุคคลที่จะมีอิทธิพลต่อความต้องการในการเลือกประกอบอาชีพเท่านั้น ทั้งนี้พบว่าปัจจัยภายใน เช่น ด้านประชากรศาสตร์ และปัจจัยภายนอก เช่น ค่านิยมที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน ก็มักจะมีอิทธิพลต่อความต้องการในการเลือกประกอบอาชีพเช่นกัน ดังที่ไพลิน บรรพโต (2562) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการเลือกประกอบอาชีพในอุตสาหกรรมบริการของนักศึกษาสาขาการจัดการการโรงแรม ระดับชั้นปริญญาตรี ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ซึ่งผลการวิจัยพบว่าปัจจัยภายในด้านประชากรศาตร์และด้านภูมิลำเนาที่มีอิทธิพลต่อความต้องการเลือกประกอบอาชีพ ได้แก่ ค่านิยม ทางด้านการงาน ความรับรู้เกียรติและชื่อเสียงของอาชีพ ความเข้าใจอาชีพที่เกี่ยวข้องกับคนและข้อมูลความภูมิใจในอาชีพ รวมถึงทัศนคติที่มีต่ออาชีพ นอกจากนี้ ปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลต่อความต้องการเลือกประกอบอาชีพ ได้แก่ แนวโน้มทางด้านการตลาด ลักษณะงาน ค่าตอบแทน และโอกาสในความก้าวหน้า และจากงานวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพของอภิศักดิ์ ดวงภักดี (2550) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกประกอบอาชีพของผู้ว่างงาน ตามกฎหมายประกันสังคม พ.ศ. 2533 ในกรุงเทพมหานคร เขตพื้นที่ 1 ซึ่งมีวัตถุระสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพของผู้ว่างงาน รวมถึงทิศทางการเลือกอาชีพของผู้ว่างงานด้วย โดยใช้แนวคิดเกี่ยวกับการเลือกอาชีพและงานวิจัยต่าง ๆ เป็นแนวทางในการศึกษา กำหนดตัวแปรอิสระประกอบด้วยลักษณะประชากร ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และทิศทางการเลือกประกอบอาชีพ ได้แก่ การเป็นลูกจ้างในสถานประกอบการ การประกอบอาชีพอิสระ การทำงานใน

ต่างประเทศ ต่อมาตัวแปรตาม ประกอบด้วยค่านิยมภายนอก ได้แก่ ค่าตอบแทน เกียรติยศ ความมั่นคงในงาน และค่านิยมภายใน ได้แก่ ความท้าทายในงาน ความรับผิดชอบในงาน ความมีอิสระในงาน นอกจากเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกประกอบอาชีพแล้วนั้น แรงจูงใจก็เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เห็นมุมมองในเลือกประกอบอาชีพของแต่ละบุคคลเช่นกัน โดยจะเป็นตัวส่งเสริมในการเลือกประกอบอาชีพ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ สิ่งที่จับต้องได้และ สิ่งที่จับต้องไม่ได้ ดังที่ Tornikoski & Mäkelä (2012) ได้ศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจในการประกอบอาชีพซึ่งผลการวิจัยพบว่าผู้ประกอบอาชีพทั่วโลกมักจะยึดการตัดสินใจในการประกอบอาชีพของตนโดยพิจารณาเลือกจากผลตอบแทน 2 ประเภท ได้แก่ ประเภทที่ 1 คือ รางวัลที่สร้างแรงจูงใจที่จับต้องไม่ได้และไม่ใช่ทางการเงิน และประเภทที่ 2 คือ รางวัลทางการเงินที่สามารถจับต้องได้ ซึ่งจะเป็นปัจจัยรองในการตัดสินใจ โดยมีการนำมุมมองของทฤษฎีการแลกเปลี่ยนทางสังคมมาปรับใช้ ยิ่งไปกว่านั้น การทำความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีพ รวมถึงพฤติกรรมและปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของตนเอง ก็ถือเป็นอีกหนึ่งกระบวนการในการสร้างแรงจูงใจที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพของบุคคลด้วย ดังที่ Alnıaçık et al (2012) ได้ศึกษาเกี่ยวกับทฤษฎีแรงจูงใจในการทำความเข้าใจแผนอาชีพ พฤติกรรม และการตัดสินใจของพนักงาน เช่น การค้นหาและรับงาน การตัดสินใจอยู่กับองค์กร การแสวงหาประสบการณ์งานใหม่และพยายามบรรลุเป้าหมายในอาชีพการงาน โดยมีการตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของแรงจูงใจในอาชีพ ความมุ่งมั่นทางอารมณ์ของพนักงาน และความพึงพอใจในงาน ขณะเดียวกันก็ควบคุมลักษณะทางประชากรศาสตร์ เช่น อายุ เพศ รายได้ และการดำรงตำแหน่งขององค์กร จนได้ผลการวิจัยที่พบว่าแรงจูงใจในอาชีพมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความมุ่งมั่นองค์กรและความพึงพอใจในงานแต่ไม่เพียงเท่านั้น การที่บุคคลจะเลือกประกอบอาชีพที่เหมาะสมกับตนเองได้ ความสามารถส่วนบุคคลและการพัฒนาอาชีพก็ถือเป็นตัวผลักดันให้เกิดแรงจูงใจในการทำงาน ซึ่งมีส่วนในการตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพที่ไม่ควรมองข้าม ดังที่ Nuriman (2021) ได้ศึกษาเกี่ยวกับอิทธิพลของความสามารถและการพัฒนาอาชีพต่อแรงจูงใจในการทำงาน โดยผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถมีผลอย่างมากต่อแรงจูงใจในการทำงาน2) การพัฒนาอาชีพ มีผลอย่างมากต่อแรงจูงใจในการทำงาน 3) ความสามารถและการพัฒนาอาชีพมีผลร่วมกันอย่างมีนัยสำคัญต่อแรงจูงใจในการทำงาน ความสามารถบางส่วนมีผลอย่างมากต่อแรงจูงใจในการทำงาน 4) ความสามารถมีผลอย่างมีนัยสำคัญต่อการปฏิบัติงาน 5) การพัฒนาอาชีพมีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อการปฏิบัติงาน 6) แรงจูงใจในการทำงานมีผลอย่างมีนัยสำคัญต่อการปฏิบัติงาน 7) ความสามารถ แรงจูงใจ และการพัฒนาอาชีพไปพร้อมกันมีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อการปฏิบัติงาน ดังนั้น จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจะเห็นได้ว่าการที่บุคคลจะตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพที่ตอบสนองความต้องการของตนเองได้นั้น ปัจจัยแวดล้อมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากทั้งภายในและภายนอกตัวบุคคลล้วนแล้วแต่มีส่วนช่วยในการตัดสินใจทั้งสิ้น ไม่เพียงแต่ทัศนคติอันเกิดจากการศึกษาความต้องการของตนเองและลักษณะอาชีพเท่านั้น แต่ปัจจัยที่ทำให้เกิดแรงจูงใจก็เป็นสิ่งสำคัญในการประกอบการตัดสินใจเช่นกัน

วารสารวิชาการรัตนบุศย์ ปีที่ 6 ฉบับที่ 2 : พฤษภาคม – สิงหาคม 2567
RATANABUTH JOURNAL Vol.6 No. 2: May – August 2024

จากการศึกษาข้อมูลของ MGR ONLINE (2563) พบว่าช่วง 3-4 ปีให้หลังมานี้ กลุ่มคนวัยทำงานที่เลือกประกอบอาชีพเพื่อนเที่ยวในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่เกิดจากวัตถุประสงค์ 2 ประการด้วยกัน ได้แก่ ผู้ที่มีใจรักในการท่องเที่ยวต้องการเดินทางพร้อมเพื่อนร่วมทางคนใหม่ เพื่อเปิดประสบการณ์ทางการท่องเที่ยวแบบใหม่ไปด้วยกัน และผู้ที่ต้องการหารายได้จากการประกอบอาชีพเพื่อนเที่ยวที่ตอบสนองข้อกำจัดบางอย่างของตนเอง ไม่ว่าจะเป็นวันและเวลาว่างที่มีอย่างจำกัด ผลตอบแทนในรูปแบบรายได้ และเสน่ห์ของการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นรางวัลจากการประกอบอาชีพดังกล่าว อย่างไรก็ตาม แม้วัตถุประสงค์จะต่างกันแต่ผลลัพธ์ในการเลือกประกอบอาชีพก็ยังคงอยู่ในขอบเขตเดียวกัน กล่าวคือเป็นการเดินทางท่องเที่ยวไปยังสถานที่ที่ไม่คุ้นเคย เพื่อผ่อนคลายจากความเครียดที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน พร้อมแลกเปลี่ยนความแตกต่างทางการใช้ชีวิตของเพื่อนร่วมทางเมื่อมาอยู่ร่วมกันในระยะเวลาอันสั้น

จากข้อมูลที่กล่าวมาข้างต้น คณะผู้วิจัยได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของอาชีพเพื่อนเที่ยวที่เกิดขึ้นจากการขยายขอบเขตกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีผลกระทบต่อสังคมและชีวิตของประชาชน ซึ่งเป็นตัวการสำคัญในการสนับสนุนเศรษฐกิจไทยและมีบทบาทสำคัญสำหรับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต แม้ว่าอาชีพเพื่อนเที่ยวจะยังไม่ได้บัญญัติเป็นสายอาชีพอย่างเป็นทางการและได้รับแรงกดดันจากกระแสสังคมมาอย่างต่อเนื่อง แต่ยังคงมีกลุ่มคนวัยทำงานจำนวนไม่น้อยที่ให้ความสนใจและตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพดังกล่าว ในงานวิจัยครั้งนี้คณะผู้วิจัยจึงศึกษาเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพเพื่อนเที่ยวเพื่อเป็นข้อมูลในการศึกษารูปแบบการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ที่มีแนวโน้มในการเติบโตมากยิ่งขึ้นในอนาคต นำไปสู่การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาการตัดสินใจเลือกอาชีพของคนวัยทำงาน จังหวัดเชียงใหม่
2. เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการประกอบอาชีพต่อการตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพเพื่อนเที่ยวของคนวัยทำงาน จังหวัดเชียงใหม่
3. เพื่อศึกษาทัศนคติในการประกอบอาชีพต่อการตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพเพื่อนเที่ยวของคนวัยทำงาน จังหวัดเชียงใหม่

สมมติฐานในการศึกษา

1. แรงจูงใจในการประกอบอาชีพมีผลต่อการตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพเพื่อนเที่ยวของคนวัยทำงาน จังหวัดเชียงใหม่
2. ทัศนคติในการประกอบอาชีพมีผลต่อการตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพเพื่อนเที่ยวของคนวัยทำงาน จังหวัดเชียงใหม่

ISSN: 2697-6641 (Print)
ISSN: 2822-0080 (Online)

วารสารวิชาการรัตนบุศย์ ปีที่ 6 ฉบับที่ 2 : พฤษภาคม – สิงหาคม 2567
RATANABUTH JOURNAL Vol.6 No. 2: May – August 2024

ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกอาชีพ ในชีวิตประจำวันของมนุษย์มีสถานการณ์หลายสิ่งให้คิดตัดสินใจ จึงต้องอาศัยกระบวนการตัดสินใจวิเคราะห์พิจารณาอย่างรอบคอบ เพื่อให้การตัดสินใจเลือกอาชีพนั้นมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุดโดยกระบวนการตัดสินใจนั้นประกอบด้วยขั้นตอนดังต่อไปนี้ (สมคิด บางโม, 2538)

1) การหาข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ กระบวนการรวบรวมข่าวสารข้อมูลจากสภาพแวดล้อมหรือสิ่งที่เกี่ยวข้องกับปัญหา แล้วนำมาวิเคราะห์เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการตัดสินใจ ยิ่งได้ข้อมูลมากเท่าไหร่ยิ่งดี เพราะจะทำให้การตัดสินใจถูกต้อง ไม่ผิดพลาด หรือหากผิดพลาดจะต้องมีน้อยที่สุด

2) คาดคะเนผลที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

3) การพิจารณาแนวทางปฏิบัติที่จะนำไปใช้ การคิดค้นหาวิธีการใหม่ ๆ เพื่อพิจารณาแก้ปัญหา รวมทั้งการวิเคราะห์ประเมินค่าสำหรับแนวทางปฏิบัตินั้น ๆ ควรพิจารณาหาทางเลือกไว้หลายทาง

4) เลือกทางปฏิบัติทางใดทางหนึ่งจากแนวทางที่เกี่ยวข้อง อาจจะเป็นไปได้หลาย ๆ ทาง โดยเลือกแนวทางที่จะเกิดประโยชน์สูงสุดต่ออนาคตตนเอง

5) ตัดสินใจเลือกอาชีพที่ดีที่สุดต่อตนเอง

6) วัดผลอาชีพงานที่เลือกไป โดยนำไปเปรียบเทียบกับความคาดคะเนที่เคยตั้งไว้

2. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการประกอบอาชีพ

อารี พันธ์มณี (2534 อ้างถึงใน ดลกร ล้ำชัย, 2549) ได้กล่าวว่า สิ่งเร้าที่มีอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรมของมนุษย์หรือแรงจูงใจมีความหมายเช่นเดียวกับคำว่า สิ่งจูงใจหรือเครื่องล่อ (Incentive) กล่าวคือ การมีสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นสิ่งเร้าซึ่งจะมีอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรมของมนุษย์ ช่วยให้เกิดการจูงใจ อันเป็นตัวทำให้เกิดพฤติกรรมต่าง ๆ ได้แก่

1) ลักษณะภูมิหลังต่าง ๆ เช่น อาชีพของบิดา-มารดา

2) ค่านิยมเกี่ยวกับอาชีพ

3) ความสามารถทางกายภาพและทางสติปัญญา

4) การเสนอค่าจ้างงาน

5) การตัดสินใจและอาชีพที่เลือก

สรุปได้ว่าอาชีพเพื่อนเที่ยวไม่ได้เป็นอาชีพที่มีการทำงานในลักษณะขององค์กรเฉพาะ หากแต่เกิดจากสิ่งเร้าต่าง ๆ นั้นช่วยให้เกิดการจูงใจหรือเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมต่าง ๆ เช่น ลักษณะภูมิหลัง ค่านิยมเกี่ยวกับอาชีพ ความสามารถทางกายภาพและทางสติปัญญา การเสนอค่าจ้างงาน รวมถึงการตัดสินใจ และอาชีพที่เลือก เป็นต้น

ISSN: 2697-6641 (Print)
ISSN: 2822-0080 (Online)

วารสารวิชาการรัตนบุศย์ ปีที่ 6 ฉบับที่ 2 : พฤษภาคม – สิงหาคม 2567
RATANABUTH JOURNAL Vol.6 No. 2: May – August 2024

3.แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติในการเลือกประกอบอาชีพ

วัชรี ทรัพย์มี (2523 อ้างถึงใน สุทธารัตน์ เทพหัสดิน ณ อยุธยา, 2550) ได้กล่าวว่า จากทฤษฎีพบว่า บุคคลมักใช้วิจารณญาณตัดสินใจเลือกอาชีพโดยอาศัยหลักการวิเคราะห์ตนเองและอาชีพประกอบกัน ทฤษฎีนี้มีรากฐานมาจากจิตวิทยาความแตกต่างระหว่างบุคคลและจิตวิทยาประยุกต์ ประกอบด้วย 4 ประการ ดังนี้

1) การวิเคราะห์ตนเอง บุคคลจะวิเคราะห์คุณสมบัติต่าง ๆ และองค์ประกอบของตนเอง

2) การวิเคราะห์อาชีพ บุคคลจะแสวงหาความรู้ต่าง ๆ เกี่ยวกับอาชีพ

3) การใช้วิจารณญาณในการตัดสินใจเลือกอาชีพ โดยอาศัยหลักการวิเคราะห์ตนเองและวิเคราะห์อาชีพประกอบกัน

4) ค่านิยมของบุคคลและครอบครัว บุคคลแวดล้อม แรงจูงใจ สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นสิ่งสำคัญที่บุคคลจะนำมาพิจารณาประกอบการตัดสินใจ

สรุปได้ว่าบุคคลใช้วิจารณญาณในการตัดสินใจเลือกอาชีพด้วยหลักการวิเคราะห์ตนเองประกอบกับการวิเคราะห์อาชีพ โดยมีทัศนคติในการตัดสินใจเลือก ได้แก่ การวิเคราะห์ตนเอง การวิเคราะห์อาชีพ การใช้วิจารณญาณในการตัดสินใจเลือกอาชีพ และค่านิยมของบุคคลและครอบครัว ซึ่งทัศนคติดังกล่าวส่งผลให้บุคคลได้ใช้วิจารณญาณในการตัดสินใจเลือกอย่างถี่ถ้วน นำไปสู่การเลือกประกอบอาชีพที่เหมาะสมกับตนเองต่อไป

กรอบแนวคิดการวิจัย

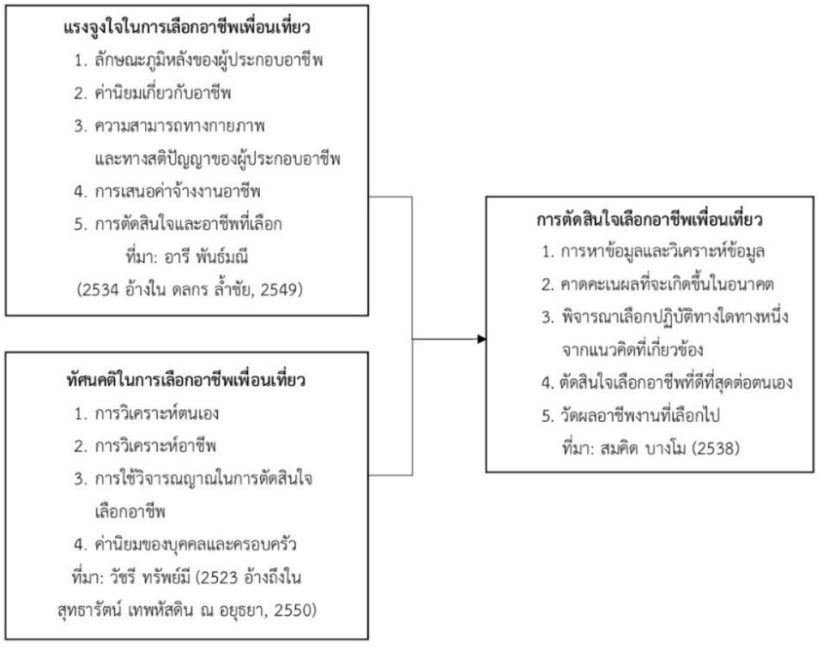

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ISSN: 2697-6641 (Print)
ISSN: 2822-0080 (Online)

วารสารวิชาการรัตนบุศย์ ปีที่ 6 ฉบับที่ 2 : พฤษภาคม – สิงหาคม 2567
RATANABUTH JOURNAL Vol.6 No. 2: May – August 2024

วิธีการดำเนินงานวิจัย

การศึกษาวิจัยเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยแบ่งออกเป็น 2 ระยะ ดังนี้

วิธีการดำเนินการวิจัยระยะที่ 1 : การศึกษาข้อมูลเอกสาร

คณะผู้วิจัยศึกษารวบรวมข้อมูลจากเอกสารหรือข้อมูลที่เกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกอาชีพเพื่อนเที่ยว ประกอบไปด้วยเอกสาร หนังสือ กฎหมาย และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง คณะผู้วิจัยนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากเอกสารข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยมาวิเคราะห์และตั้งเป็นคำถาม เพื่อใช้ในการสัมภาษณ์ตามประเด็นที่ต้องการศึกษาวิจัยในการวิจัยระยะที่ 2

วิธีการดำเนินการวิจัยระยะที่ 2 : การสัมภาษณ์เชิงลึก

คณะผู้วิจัยได้กำหนดผู้ให้ข้อมูลหลักซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากอาชีพเพื่อนเที่ยวของคนวัยทำงานจังหวัดเชียงใหม่เป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

1. ผู้รู้ (Key Informants) ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับอาชีพเพื่อนเที่ยวและการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่
2. ผู้ปฏิบัติ (Casual Informants) ได้แก่ คนวัยทำงานจังหวัดเชียงใหม่ที่ประกอบอาชีพเพื่อนเที่ยว
3. ผู้ใช้ข้อมูลทั่วไป (Generals) ได้แก่ ประชาชนในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ที่มีส่วนได้ส่วนเสียจากการประกอบอาชีพเพื่อนเที่ยว

คณะผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง 30 คน เนื่องจากเป็นจำนวนกลุ่มตัวอย่างน้อยที่สุดที่ยอมรับได้ (Student, 1908) ทั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์สำหรับการคัดเลือกและแบ่งกลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมการสัมภาษณ์เชิงลึกตามรูปแบบการกำหนดโควต้า (Quota Sampling) ดังนี้

1. ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์การทำงานที่เกี่ยวข้องกับอาชีพเพื่อนเที่ยวและการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ อย่างน้อย 3 ปี จำนวน 3 คน
2. คนวัยทำงานจังหวัดเชียงใหม่ที่มีประสบการณ์การประกอบอาชีพเพื่อนเที่ยว อย่างน้อย 1 ปี จำนวน 16 คน
3. ประชาชนในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ที่มีส่วนได้ส่วนเสียจากการประกอบอาชีพเพื่อนเที่ยวจำนวน 1 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลการสัมภาษณ์เพื่อใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ คณะผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) ในระยะเวลา 2 เดือน ได้แก่ 1 มีนาคม – 30 เมษายน 2567 คณะผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกในรูปแบบออนไลน์ผ่านโปรแกรม Zoom และช่องทางโทรศัพท์ โดยทำการบันทึกเสียงการสัมภาษณ์และจดบันทึกตามประเด็นหลักในแบบสัมภาษณ์ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาสนับสนุนข้อมูลที่ได้จากการวิจัยระยะที่ 1

ISSN: 2697-6641 (Print)
ISSN: 2822-0080 (Online)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์เชิงลึก เรื่อง “การตัดสินใจเลือกอาชีพเพื่อนเที่ยวของคนวัยทำงาน จังหวัดเชียงใหม่” ประกอบด้วย 4 ตอน ได้แก่ ข้อมูลทั่วไป แรงจูงใจในการเลือกอาชีพเพื่อนเที่ยว ทัศนคติในการเลือกอาชีพเพื่อนเที่ยว และการตัดสินใจเลือกอาชีพเพื่อนเที่ยว มีลักษณะเป็นแบบคำถามปลายเปิด (Open-Ended Questions) โดยคณะผู้วิจัยได้กำหนดการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย ดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลจากตำรา เอกสาร บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกอาชีพเพื่อนเที่ยวของคนวัยทำงาน จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อกำหนดขอบเขตของการวิจัยและการสร้างเครื่องมือในการวิจัยให้ครอบคลุมตามความมุ่งหมายการวิจัย

2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสัมภาษณ์จากเอกสารสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดขอบเขตและเนื้อหาของคำถาม แล้วนำข้อมูลที่ได้มาสร้างแบบสัมภาษณ์ซึ่งลักษณะเป็นแบบคำถามปลายเปิด (Open-Ended Questions)

การวิเคราะห์ข้อมูล

คณะผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) การวิเคราะห์สรุปอุปนัย (Inductive Analysis) และการตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า (Triangulation) โดยจะต้องมีการตรวจสอบแหล่งที่มาจาก 3 แหล่ง ได้แก่ เวลา สถานที่ และบุคคล ดังนี้ 1) การตรวจสอบตัวแปรด้านเวลา หมายถึง การตรวจสอบข้อมูลในช่วงเวลาที่ต่างกัน เพื่อให้ทราบข้อมูลที่ได้รับในช่วงเวลาต่าง ๆ นั้นว่ามีความเหมือนหรือต่างกันหรือไม่ 2) การตรวจสอบตัวแปรด้านสถานที่ หมายถึง หากมาจากสถานที่เดียวกัน จะมีผลออกมาเหมือนกัน ดังนั้น คณะผู้วิจัยจึงควรตรวจสอบในแหล่งสถานที่ที่แตกต่างกันว่ามีความต่างกันเพียงใด 3) การตรวจสอบตัวแปรด้านบุคคล หมายถึง ถ้าบุคคลผู้ให้ข้อมูลมีการเปลี่ยนแปลงไป ข้อมูลนั้นจะเหมือนเดิมหรือไม่

ผลการวิจัย

1.แรงจูงใจต่อการประกอบอาชีพเพื่อนเที่ยว

ผลการวิจัยพบว่าภูมิหลังของผู้ประกอบอาชีพเพื่อนเที่ยวส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพนี้ เหตุผลสำคัญประการแรก คือ ปัญหาทางด้านการเงิน ด้วยสภาวะเศรษฐกิจที่ถดถอยผู้คนส่วนมากจึงต้องการประกอบอาชีพเสริมเพื่อหารายได้เพิ่มเติม นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังพบว่าปัจจัยเรื่องความชื่นชอบในการท่องเที่ยวประกอบกับกระแสการทำงานแบบครั้งคราว (Gig Economy) เป็นที่นิยมในกลุ่มคนสมัยใหม่ ยิ่งไปกว่านั้น ปัจจัยเรื่องการศึกษาด้านการท่องเที่ยวและโรงแรมก็เป็นสิ่งที่ส่งผลต่อการตัดสินใจในการประกอบอาชีพสำหรับคนบางกลุ่มเช่นกัน

วารสารวิชาการรัตนบุศย์ ปีที่ 6 ฉบับที่ 2 : พฤษภาคม – สิงหาคม 2567
RATANABUTH JOURNAL Vol.6 No. 2: May – August 2024

จากการสำรวจความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลในเรื่องค่านิยมของอาชีพเพื่อนเที่ยว ผู้คนส่วนมากมองว่าเพื่อนเที่ยวเป็นอาชีพที่มีความคล้ายคลึงกับอาชีพมัคคุเทศก์ กล่าวคือเป็นอาชีพที่มีการพาผู้ใช้บริการเดินทางท่องเที่ยวไปยังสถานที่ต่าง ๆ ตามที่ได้มีการตกลงกันไว้ล่วงหน้า รวมถึงเป็นการสร้างรายได้ให้แก่ จังหวัดเชียงใหม่นับว่าเป็นการกระจายรายได้สู่ชุมชน ผลการวิจัยยังแสดงให้เห็นว่าการประกอบอาชีพเพื่อนเที่ยวนั้น ทักษะการให้บริการ (Service Mind) และทักษะการสื่อสารโดยเฉพาะภาษาอังกฤษก็เป็นสิ่งที่สำคัญ นอกจากนี้ การหาข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวให้ตรงตามความต้องการของผู้ใช้บริการก็จะ ส่งผลให้การบริการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น อย่างไรก็ตาม บุคลิกภาพภายนอกรวมถึงเพศสภาพของผู้ประกอบอาชีพเพื่อนเที่ยวก็เป็นปัจจัยที่ผู้ใช้บริการให้ความสำคัญ เนื่องจากมีผลต่อความน่าเชื่อถือของผู้ให้บริการ แม้ว่าเพื่อนเที่ยวจะเป็นอาชีพที่สร้างรายได้อย่างมาก แต่ค่าตอบแทนก็จะขึ้นอยู่กับผู้ให้บริการ ซึ่งแตกต่างไปตามรูปแบบการจ้างงานควบคู่กับความเหมาะสมและความพึงพอใจส่วนบุคคล ดังคำสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลที่กล่าวว่า “...ภูมิหลังของผู้ประกอบอาชีพเพื่อนเที่ยวเกิดจากความยากจน เนื่องจากคนในจังหวัดเชียงใหม่มีความต้องการที่จะยกระดับจากความยากจนไปสู่ระดับที่พอมีพอกิน นอกจากนี้ การชักจูง จากคนในครอบครัวและกระแสการประกอบอาชีพเพื่อนเที่ยวก็เป็นปัจจัยที่ดึงดูดให้คนเชียงใหม่หันมาทำอาชีพนี้...” (นางสาว ก, อาจารย์คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 17 มีนาคม 2567) ประกอบกับผู้ให้ข้อมูลอีกท่านระบุว่า “...เริ่มจากการอยากทำอาชีพที่มีรายได้มากขึ้น แล้วบังเอิญมีเพื่อนชวนไปทำเพื่อนเที่ยว จึงตัดสินใจลาออกจากงานประจำแล้วหันมาประกอบอาชีพเพื่อนเที่ยวเป็นหลัก เริ่มต้นจากการขับ Grab โดยยังไม่ได้คิดจะประกอบอาชีพเพื่อนเที่ยวอย่างจริงจัง แต่พอได้ลองทำแล้วก็พบว่ามีผลตอบรับที่ดีขึ้นและเริ่มสนุกกับอาชีพนี้ รวมถึงตรงกับความต้องการของตนเองในเรื่องการมีอิสระในการทำงานและอยากพัฒนาตนเองด้วย...” (นาย ง, 27 มีนาคม 2567)

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่าเหตุผลประการสำคัญที่ก่อให้เกิดแรงจูงใจให้ผู้คนหันมาประกอบอาชีพเพื่อนเที่ยวเกิดได้จาก 2 ปัจจัยหลัก ๆ อันได้แก่ ปัจจัยภายนอก ไม่ว่าจะเป็นสภาวะทางเศรษฐกิจ ซึ่งส่งผลให้เกิดปัญหาทางด้านการเงิน กระแสการทำงานแบบครั้งคราว (Gig Economy) รวมทั้งค่าตอบแทนที่แตกต่างกันไปตามรูปแบบการจ้างงาน และปัจจัยภายใน ซึ่งหมายถึงความชื่นชอบในการท่องเที่ยว ทักษะการให้บริการ (Service Mind) และทักษะการสื่อสารของผู้ให้บริการ ทั้งนี้ทั้งนั้นปัจจัยที่กล่าวมาข้างต้นล้วนแล้วแต่เป็นตัวช่วยที่ทำให้การบริการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ทัศนคติต่อการประกอบอาชีพเพื่อนเที่ยว

ผลการวิจัยพบว่าแม้เพื่อนเที่ยวจะเป็นอาชีพที่ได้รับความนิยมอย่างมากในจังหวัดเชียงใหม่ แต่ในทางกลับกันก็ยังมีข้อจำกัดและความเสี่ยงจากการประกอบอาชีพซึ่งขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคล โดยส่วนมากจะคำนึงถึงเวลาว่างที่ตรงกันของผู้ให้บริการและผู้ใช้บริการ ฤดูกาลทางการท่องเที่ยว ความปลอดภัยและการเป็นอาชีพที่ไม่มีกฎหมายมารองรับ เนื่องจากยังไม่ได้บัญญัติเป็นสายอาชีพอย่างเป็นทางการหากกล่าวถึงมุมมองเกี่ยวกับอาชีพ ผู้คนส่วนมากมองว่าเพื่อนเที่ยวเป็นอาชีพอิสระที่มีความสุจริตแต่ในขณะเดียวกันก็มีคนบางกลุ่มมองว่า

ISSN: 2697-6641 (Print)
ISSN: 2822-0080 (Online)

ความปลอดภัยเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการ หลังจากการวิเคราะห์อาชีพเพื่อนเที่ยว เรื่องการส่งผลต่อการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่นั้น บ้างก็ว่าส่งผล เพราะทำให้การท่องเที่ยวและเศรษฐกิจภายในจังหวัดดีขึ้น เกิดการกระจายรายได้สู่ชุมชนนำไปสู่การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมซึ่งกันและกัน ดังคำสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลที่กล่าวว่า “...ความเสี่ยงที่จะได้รับจากการประกอบอาชีพเพื่อนเที่ยวจะมีเรื่องฤดูกาลทางการท่องเที่ยว รวมถึงสภาพแวดล้อมและสภาพอากาศ ที่มีผลต่อการทำงาน และการประกอบอาชีพนี้ก็ส่งผลต่อการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ เนื่องจากคนในชุมชนจะได้ประโยชน์จากการที่ผู้ประกอบอาชีพเพื่อนเที่ยวได้มีการพาผู้ใช้บริการเข้าไปท่องเที่ยวด้วย...” (นาย ต, 27 เมษายน 2567) แต่บ้างก็ว่าไม่ส่งผล เพราะการท่องเที่ยวระยะสั้นเพียงไม่กี่วันจะสร้างรายได้ ให้แก่ตัวบุคคลมากกว่าการนำเข้าสู่ระบบเพื่อหมุนเวียนภายในจังหวัด สอดคล้องกับข้อมูลที่ว่า “...เพื่อนเที่ยวไม่ส่งผลต่อการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ เพราะเพียง 1-2 วันน้อยเกินกว่าที่จะสร้างรายได้ให้แก่จังหวัด เว้นแต่ว่าจะเป็นผู้ใช้บริการจากต่างจังหวัดหรือต่างประเทศ ซึ่งหมายถึงการที่มีนักท่องเที่ยวจากภายนอกเข้าสู่จังหวัดเพิ่มมากขึ้น...” (นาย ค, สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดเชียงใหม่, 17 เมษายน 2567)

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่าอาชีพเพื่อนเที่ยวส่งผลต่อการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ แม้อาชีพดังกล่าวจะไม่ใช่การสร้างรายได้เข้าสู่จังหวัดโดยตรง แต่ท้ายที่สุดแล้วก็เป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวและช่วยเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวให้เดินทางเข้ามาภายในจังหวัดเชียงใหม่ได้มากขึ้น หากกล่าวถึงทัศนคติเกี่ยวกับอาชีพเพื่อนเที่ยวของผู้ให้ข้อมูลในเรื่องข้อจำกัดของอาชีพ ความเสี่ยงในการประกอบอาชีพ รวมถึงค่านิยมของผู้ให้ข้อมูลที่มีต่ออาชีพ พบว่าจะมีความแตกต่างกันไปตามความเข้าใจและประสบการณ์ส่วนบุคคลที่ได้มีการรับรู้มา อันเกิดจากการวิเคราะห์ข้อมูลและการตีความข้อมูลต่าง ๆ ซึ่งสิ่งเหล่านี้มีผลทำให้ทัศนคติของแต่ละบุคคลนั้นแตกต่างกันไป

3. การตัดสินใจเลือกอาชีพเพื่อนเที่ยว

ผลการวิจัยพบว่าก่อนการตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพเพื่อนเที่ยว ผู้ให้บริการจะต้องศึกษาหาข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวตามความต้องการของผู้ใช้บริการผ่านการตกลงร่วมกัน ยิ่งไปกว่านั้น ผู้ให้บริการที่มีทักษะการให้บริการ (Service Mind) ที่ดีจะช่วยให้เกิดความพึงพอใจต่อผู้ใช้บริการมากขึ้น หากกล่าวถึงผลตอบแทนจากการประกอบอาชีพ นอกจากรายได้แล้ว ผู้ให้บริการก็ยังได้รับทั้งมิตรภาพและประสบการณ์ในการทำงานอีกด้วย แต่ด้วยข้อจำกัดของอาชีพและการเป็นอาชีพที่ยังไม่ได้รู้จักกันอย่างแพร่หลาย จึงทำให้ผู้คนส่วนมากมองว่าการประกอบอาชีพเพื่อนเที่ยวไม่มีความมั่นคงต่อการเลี้ยงชีพในระยะยาว ดังคำสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลที่กล่าวว่า “...ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ที่ผู้ใช้บริการต้องการเป็นสิ่งที่ผู้ให้บริการต้องจัดเตรียมไว้ล่วงหน้า...” และ “...เพื่อนเที่ยวเป็นอาชีพที่ไม่มั่นคงต่อการเลี้ยงชีพระยะยาว เพราะข้อจำกัดต่าง ๆ และยังไม่ใช่อาชีพที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย...” (นางสาว ข, สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัดเชียงใหม่, 17 เมษายน 2567) ประกอบกับผู้ให้ข้อมูลอีกท่านที่กล่าวว่า “...ผู้ประกอบอาชีพเพื่อนเที่ยวจะต้องมีทักษะด้านจิตวิทยาในการบริการที่เหมาะสมขณะประกอบอาชีพ และจะต้องมีการทำความเข้าใจผู้ใช้บริการ

วารสารวิชาการรัตนบุศย์ ปีที่ 6 ฉบับที่ 2 : พฤษภาคม – สิงหาคม 2567
RATANABUTH JOURNAL Vol.6 No. 2: May – August 2024

รวมถึงสามารถตอบสนองความต้องการของผู้ใช้บริการได้เป็นอย่างดี...” และ “...อาชีพเพื่อนเที่ยวเป็นอาชีพที่ไม่มั่นคงต่อการเลี้ยงชีพระยะยาว เนื่องจากเป็นการทำงานชั่วครั้งชั่วคราว ไม่สามารถยึดเป็น รายได้หลักได้...” (นาย ค, สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดเชียงใหม่, 17 เมษายน 2567)

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่านอกจากปัจจัยเรื่องค่าตอบแทนที่ส่งผลให้ผู้ประกอบอาชีพเพื่อนเที่ยวตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพนี้แล้ว ผู้ให้บริการยังต้องคำนึงถึงการเตรียมตัวก่อนให้บริการ เพื่อให้การบริการเป็นไปอย่างมีคุณภาพมากที่สุด และในอนาคตหากเพื่อนเที่ยวกลายเป็นอาชีพที่มีข้อจำกัดและอุปสรรคในการประกอบอาชีพมากขึ้น ผู้ให้บริการส่วนมากอาจมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนอาชีพและกลับไปประกอบอาชีพเดิม

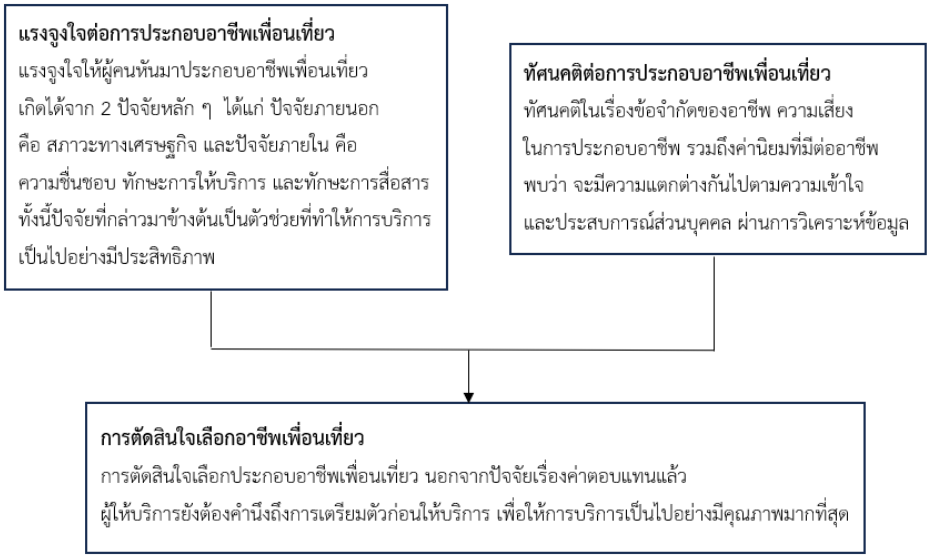

แผนภาพที่ 2 ผลการวิจัย

สรุปและอภิปรายผล

ปัจจัยที่ก่อให้เกิดแรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพเพื่อนเที่ยวของคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่มี 2 ประการ คือ สภาวะเศรษฐกิจ เนื่องจากมีความเกี่ยวเนื่องกับสถานภาพทางการเงิน ของผู้คนในจังหวัดเชียงใหม่ ดังนั้น เมื่อสภาวะเศรษฐกิจภายในจังหวัดถดถอย จึงก่อให้เกิดปัญหาด้านการเงินอันจะส่งผลให้เกิดความยากจนและปัญหาด้านหนี้สินตามมา จึงกล่าวได้ว่าสภาวะเศรษฐกิจเป็นประการสำคัญประการแรกที่กระตุ้นให้ผู้คนในพื้นที่หันมาให้ความสนใจกับการประกอบอาชีพเกี่ยวกับการรับจ้างเพื่อหลีกหนีจากความยากจน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Thompson & Dahling (2019) ที่กล่าวว่า ประเด็นหลักที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างการทำงาน ความไม่เท่าเทียมกันทางเศรษฐกิจและความยากจน ได้แก่ 1) การว่างงานมีผลกระทบร้ายแรงทางการเงินและจิตใจต่อบุคคล 2) การได้รับการจ้างงานใหม่เป็นสิ่งที่ท้าทาย แต่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการฟื้นตัวจากการว่างงานและการหลบหนีจากความยากจน สำหรับประการต่อมา ทักษะการให้บริการ (Service Mind) ส่งผลต่อแรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพเพื่อนเที่ยวของคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ เนื่องจากอาชีพเพื่อนเที่ยวเป็นอาชีพเกี่ยวกับการให้บริการ หากผู้ที่ต้องการประกอบอาชีพดังกล่าวมีทักษะการให้บริการที่ดีจะช่วยเสริมสร้างความมั่นใจให้แก่ตนเองซึ่งถือเป็นอีกหนึ่ง

แรงจูงใจในการเลือกประกอบอาชีพ เพื่อช่วยให้ การตอบสนองความต้องการของผู้ใช้บริการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ อันก่อให้เกิดความพึงพอใจสูงสุด สอดคล้องกับมหาวิทยาลัยมหิดล (2555) ที่กล่าวว่า การเป็นผู้ให้บริการที่เป็นเลิศนั้น ผู้ปฏิบัติงานทุกท่าน ทุกส่วนงานควรคำนึงถึงข้อปฏิบัติ ดังนี้ ต้องมีความรู้ในงานที่ให้บริการ (Knowledge) ช่างสังเกต (Observe) กระตือรือร้น (Enthusiasm) กิริยาวาจาสุภาพ (Manner) มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (Creative) ควบคุมอารมณ์ได้ (Emotional control) มีสติในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น (Calmness) มีทัศนคติต่องานบริการดี (Attitude) และมีความรับผิดชอบต่อลูกค้าหรือผู้รับบริการ (Responsibility)

ทัศนคติต่อการประกอบอาชีพเพื่อนเที่ยวของคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่นั้นจะแตกต่างกันไปตามความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์ส่วนบุคคลที่ได้มีการรับรู้มา กล่าวคือ แต่ละบุคคลจะมีปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน จึงส่งผลให้ทัศนคติต่อการเลือกการประกอบอาชีพและพฤติกรรมในการทำงานแตกต่างกันตามไปด้วย สอดคล้องกับ Cronbach (1954) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้แสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมที่มีการเปลี่ยนแปลงอันมีผลมาจากประสบการณ์ที่แต่ละบุคคลได้รับมา และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของเดชา เดชะวัฒนไพศาล (2552) ที่กล่าวว่า ในปัจจุบันทุก ๆ องค์กรมีประชากรอย่างน้อยสามเจเนอเรชันกำลังทำงานร่วมกัน ทำให้ทัศนคติ ค่านิยม พฤติกรรม ตลอดจนมีความต้องการในการดำเนินชีวิตที่แตกต่างกัน

การเตรียมตัวก่อนให้บริการเป็นสิ่งที่ผู้ประกอบอาชีพเพื่อนเที่ยวควรคำนึงถึงก่อนการตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพ โดยเริ่มตั้งแต่การพูดคุยเพื่อวางแผนการเดินทางล่วงหน้าระหว่างผู้ให้บริการและผู้ใช้บริการ อีกทั้งการหาข้อมูลตลอดจนการฝึกทักษะการให้บริการ เพื่อเตรียมความพร้อมในการรองรับผู้ใช้บริการที่มีลักษณะที่แตกต่างกันไป ซึ่งกระบวนการดังกล่าวจะส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันในทุกประเด็น นอกจากนั้นแล้วผู้ประกอบอาชีพเพื่อนเที่ยวยังต้องมีการรับรู้ถึงขีดความสามารถของตนเองว่ามีความพร้อมในการประกอบอาชีพให้ประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใด เพื่อที่จะนำไปสู่การให้บริการที่สามารถตอบสนองความต้องการภายใต้ทักษะและความรู้ของผู้ให้บริการอย่างเต็มความสามารถ สอดคล้องกับผลการวิจัยของสิริอร วิชชาวุธ (2554) ที่กล่าวว่า บุคคลที่มีการรับรู้ขีดความสามารถของตนเองในด้านอาชีพ ที่สูงจะส่งผลให้บุคคลนั้นมีโอกาสประสบความสำเร็จในหลาย ๆ มิติเพิ่มมากขึ้น เพราะบุคคลนั้นจะมีความสนใจในกิจกรรมที่ตนเองเลือกหรือได้รับมอบหมายเป็นอย่างดี และยังเป็นการกำหนดจุดมุ่งหมาย ที่ท้าทายตนเองและรักษาความมุ่งมั่นของตนเองอีกด้วย นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังพบว่าข้อจำกัดและอุปสรรคในการประกอบอาชีพเพื่อนเที่ยว อาทิเช่น อายุที่เพิ่มมากขึ้นซึ่งอาจส่งผลให้ศักยภาพในการประกอบอาชีพลดลง ความต้องการด้านค่าตอบแทนที่เพิ่มมากขึ้น ความกังวลในเรื่องความปลอดภัยด้านร่างกายและทรัพย์สิน รวมไปถึงความชื่นชอบที่มีต่ออาชีพเปลี่ยนแปลงไป ถือเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้ผู้ประกอบอาชีพเพื่อนเที่ยวตัดสินใจเปลี่ยนอาชีพ สอดคล้องกับผลการวิจัยของศักดิ์สิทธิ์ ไกยสวน (2566) ที่กล่าวว่า พฤติกรรมการเปลี่ยนงานของวัยแรงงาน Generation X และ Y ในจังหวัดภูเก็ตพบว่าส่วนมากเคยเปลี่ยนงานมาแล้ว 3-4 ครั้ง เหตุผลที่เปลี่ยนงานเพราะต้องการเงินเดือนหรือผลตอบแทนมากขึ้น และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของธนพร กงแก้ว (2565) ที่

กล่าวว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจลาออกของคนทำงานใน Generation Y เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล รองลงมา คือ ด้านความมั่นคงปลอดภัยในการทำงาน และต่ำที่สุด คือ ด้านค่าตอบแทน

ข้อเสนอแนะการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องการตัดสินใจเลือกอาชีพเพื่อนเที่ยวของคนวัยทำงาน จังหวัดเชียงใหม่ คณะผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ภาครัฐควรมีการออกกฎหมายรองรับเกี่ยวกับการประกอบอาชีพเพื่อนเที่ยวทั้งในเรื่องความปลอดภัย และสวัสดิการทางสังคม ตลอดจนบัญญัติกฎระเบียบข้อบังคับให้ชัดเจนเกี่ยวกับอาชีพเพื่อนเที่ยว เช่น กำหนดเกณฑ์อายุขั้นต่ำของผู้ประกอบอาชีพ เป็นต้น

2. ภาครัฐควรมีการประชาสัมพันธ์และทำการตลาดผ่านช่องทางออนไลน์เพิ่มขึ้น เพื่อให้อาชีพเพื่อนเที่ยวได้เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ เนื่องจากผลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้คนส่วนมากมองว่าอาชีพเพื่อนเที่ยวยังคงมีความคล้ายคลึงกับอาชีพมัคคุเทศก์ในหลาย ๆ ด้าน เพียงแต่อาชีพเพื่อนเที่ยวจะถูกจัดอยู่ในกรอบการท่องเที่ยวแบบชั่วครั้งชั่วคราว ส่งผลให้อาชีพเพื่อนเที่ยวยังไม่เป็นที่รู้จักในวงกว้าง

3. ภาครัฐควรมีนโยบายเสริมสร้างการพัฒนาศักยภาพการทำงานให้แก่ผู้ประกอบอาชีพเพื่อนเที่ยว เช่น การจัดอบรมเรื่องทักษะการให้บริการที่ดี (Service Mind) เพื่อก่อให้เกิดการบริการที่มีประสิทธิภาพ และเกิดความเชื่อมั่นในด้านการบริการจากผู้ใช้บริการ

เอกสารอ้างอิง

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.(2561). **เชียงใหม่**. สืบค้นเมื่อ 10 กุมภาพันธ์ 2567, จาก https://shorturl.at/jsBN6.

กฤตยภรณ์ ต้นติเศรษฐ. (2556). กระบวนการกลายเป็นสินค้าของประเพณีแห่เทียนพรรษาจังหวัดอุบลราชธานี. **วารสารสหวิทยาการวิจัย: ฉบับบัณฑิตศึกษา**, 3(1), 137-147.

ดลกร ล้ำชัย. (2549). **ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนต่อในระดับปริญญาโทในสถาบันการศึกษาภายในประเทศของบัณฑิตศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล**. สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

เดชา เดชะวัฒนไพศาล. (2552). การรับรู้คุณลักษณะของเจเนอเรชั่นวายและแรงจูงใจในการทำงาน : มุมมองระหว่างเจเนอเรชั่นต่างๆในองค์กร. **Creative Business and Sustainability Journal**, 31(3), 1–25.

ณิชาภัทร สุรวัฒนานนท์. (2562). **การท่องเที่ยวกับบทบาทขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย ฮีโร่จำเป็นหรือฮีโร่ตัวจริง**. สืบค้นเมื่อ 10 กุมภาพันธ์ 2567, จาก https://shorturl.at/uTZ14.

ธนชาติ แสงประดับ ธรรมโชติ. (2554). **เศรษฐกิจทุนนิยมกับการดูดกลืนทางสังคม**. สืบค้นเมื่อ 10 กุมภาพันธ์ 2567, จาก https://prachatai.com/journal/2011/01/32513.

ธนพร กงแก้ว. (2565). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจลาออกของคนทำงานใน Generation Y, 1(1), 1-12.

ไพลิน บรรพโต. (2562).**ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการเลือกประกอบอาชีพในอุตสาหกรรมบริการ ของนักศึกษา สาขาการจัดการการโรงแรม ระดับชั้นปริญญาตรี ในเขตกรุงเทพและปริมณฑล**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

ผู้จัดการออนไลน์. (2563). **เจาะเส้นทาง “เพื่อนเที่ยว” อาชีพสุดฮิตเหล่านักศึกษาสายสีเทางานสบาย-รายได้เฉียดแสน!!.** สืบค้นเมื่อ 10 กุมภาพันธ์ 2567, จาก https://shorturl.at/ctuR1.

มหาวิทยาลัยมหิดล.(2555). **คู่มือ-เทคนิคการให้บริการด้วยใจ**. กรุงเทพฯ : สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยมหิดล.

ศักดิ์สิทธิ์ ไกยสวน. (2566). **ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนงานใหม่ของวัยแรงงาน Generation X และ Y ในจังหวัดภูเก็ต**. บทความวิชาการค้นคว้าอิสระ, มหาวิทยาลัยรามคำแหง. สืบค้นเมื่อ 23 กุมภาพันธ์ 2567, จากhttp://www.mbaphangnga.ru.ac.th/documents/IS/IS3/6424103001.pdf.

สิริอร วิชชาวุธ. (2554). **จิตวิทยาการเรียนรู้**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สุทธารัตน์ เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2550). **ความคาดหวังในการเลือกประกอบอาชีพของนักศึกษาวิทยาลัยนวัตกรรมอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์**. สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. สืบค้นเมื่อ 23 กุมภาพันธ์ 2567, จาก https://digital.library.tu.ac.th/tu_dc/digital/api/DownloadDigitalFile/download_digi/110869/?path=thesis/sw/1142/01TITLE.pdf.

องค์การการท่องเที่ยวโลกแห่งสหประชาชาติ. (2540). **รูปแบบการท่องเที่ยว**. สืบค้นเมื่อ 10 กุมภาพันธ์ 2567, จาก https://shorturl.at/qESY6.

เอกรินทร์ ศุภรณ์พานิช. (2557). **การศึกษาความต้องการทางอาชีพของผู้จบการศึกษาดนตรีในระดับปริญญาตรี จากมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม**. วิทยานิพนธ์ดุริยางคศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร. http://www.thapra.lib.su.ac.th/objects/thesis/fulltext/thapra/Eakkarin_Suphornpanich/fulltext.pdf.

Christelle Tornikoski & Liisa Mäkelä. (2012). Career Decision Making of Global Careerists. **The International Journal of Human Resource Managemen**t, 23(16), 3455-3478.

Cronbach, L. J. (1954). **Educational Psychology**. Oxford, England: Harcourt, Brace.

Nuriman, H. (2021). The Analysis of Competence and Career Development Impact on Work Motivation and Its Implication Toward Employee’s Performance. AKADEMIK: **Jurnal Mahasiswa Ekonomi &Amp; Bisnis**, 1(1), 10–17.

Student. (1908). The Probable Error of a Mean. **Biometrika**, 6(1), 1-25.

Thompson, M. N. & Dahling, J. J. (2019). Employment and poverty: Why work matters in understanding poverty. **American Psychologist**, 74(6), 673-684.

Ümit Alnıaçık et al. (2012). Relationships Between Career Motivation, Affective Commitment and Job Satisfaction. **Procedia - Social and Behavioral Sciences**, 58(1), 355-362.

ISSN: 2697-6641 (Print)

ISSN: 2822-0080 (Online)